

For det kan jo dog ikke være Meningen, at man vil sige: Ja, Industriens Arbejdere, hvortil Udgifterne paalægges Arbejdsgiverne, skulle have en højere Understøttelse, saa at altsaa Landarbejderne og de andre faa en ringere Erstatning end en tilskadekommen Maskinarbejder eller Murer faar. Eller, for at gaa til den store Gruppe af dem, der blive arbejdsudygtige som Følge af Sygdom eller hændelig Ulykke, hvorledes vil man forsvare at give den Enke en ringere Støtte, hvis Mand dør af en Fagsygd om eller som Følge af Lynnedslag, end Nabokonen, hvis Mand falder ned fra Stil-ladset.

Jeg føler mig overbevist om, at man fra alle Sider vil give mig Ret i, at der maa tages noget Hensyn til det, jeg her har tilladt mig at fremføre. Det gaar dog ikke an saaledes at bringe et nyt Princip i Anvendelse for hver Gang, vi lovgive stykkevis her paa disse sociale Omraader. Statens saavel som den ubemidlede Befolkning's Interesser gøre det ganske nødvendigt for os at overveje Konsekvenserne af disse Lovgivningsarbejder, inden de blive satte i Værk, og det har dog ikke saa stort Jag med at faa en Lov igennem som denne. Vi maa hellere vente, om det saa skulde vare et Aar til, naar vi saa kunde faa en Lov, der kunde bringe Goder for Samfundet i dets Helhed, end her at faa en Lov, som kun er en stykkevis Løsning og kun vil komme til at gavne ganske enkelte, og som vil medføre Konsekvenser baade i finansiel Henseende og paa anden Maade, hvis Rækkevidde vi ikke nu kunne overse.

Naar jeg fremsætter disse Bemærkninger, ved jeg vel, at de ville blive mod-sagte her i Salen, der er jo allerede stærkt gjort gældende, at vi maa begynde paa Løsningen af denne Opgave, og det glæder mig her at kunne henvise til fortræffelige Autoriteter fra vore Nabolande, som ogsaa sige, at der maa *begyndes*. Men selv om man erkender, at der maa begyndes, ville de dér dog hellere være med til at udsætte Sagen for at faa begyndt paa rette Maade, end de ville begynde at lovgive saaledes, at de ikke kunne overse Resultaterne. Det er konstateret, at kun en ringe Brøkdal af de Ulykker, hvorpaa Lovgivningen her vil raade Bod, vil falde ind under Loven, og det staar saaledes for mig og mine Meningsfæller i Udvalget, at vi derfor absolut maa søge fuldstændig fyldestgørende Oplysninger tilvejebragte om alle disse Forhold, forinden der skrives til at løse Op-gaven fuldt ud. I Tyskland, hvortil der jo er henvist, vare de ikke fuldt ud

naaede til Forstaaelse, eller rettere, man var ikke kommen til Klarhed over, hvorledes Konsekvenserne vilde blive realiserede, den Gang man skabte den tyske Ulykkesforsikringslov, og som Følge deraf blev der jo i denne Lov kun budt et Mindretal af Arbejderne Fordele, som det saa viste sig umuligt at byde de langt talrigere Sygdomsinvalider, da man nogle Aar senere skred til at indføre Invaliditetsforsikring. Og den svenske Kommission, der har fulgt denne Sag, har netop ogsaa af den Grund atter og atter udsat Sagen. Det har vist sig at være vanskeligt at gaa bort fra de Principper, der fra først af ere komne frem, men det har paa den anden Side vist sig, at den finansielle Opgave var for stor, man maatte lovgive paa en anden Maade, end man fra først af havde tænkt. Den svenske Regering og det svenske Rigsdagsudvalg, som i sidste Samling behandlede denne Sag, siger netop: „Fast-sættelsen af de Principper, hvorpaa Lov-givningen paa dette Omraade bør hvile, er forbunden med store Vanskeligheder, og Erfaringen fra fremmede Lande, særlig Tyskland, hvor Arbejderforsikringslovgivningen har naaet sin højeste Udvikling, og hvor dens Virkninger derfor ogsaa klarest træder frem, viser nøksom, at der ved Fastsættelsen af den Slags Principper maa anvendes den største Forsigtighed og Omtanke, for at Forsikringsens Ulemper ikke skulle blive saa store, at de opveje eller endogsaa have Overvægten over de Fordele, som vindes derigennem.“ — Jeg mener dog, at disse Betragtninger maa have noget paa sig ogsaa her i Danmark, og at vi helst skulde søge at tilvejebringe et godt og formaalstjenligt Grundlag for en Lov. Det vil jo ganske vist være forbundet med store Vanskeligheder senere at samarbejde forskellige Forsikringslove. Og saaledes som Forholdene nu ere, efter de Udtalelser, der ere faldne fra vore Standsfæller rundt omkring her i Landet, mener jeg, at det har været fuldt berettiget, hvad jeg ved første Behandling har tilladt mig at antyde, at der for os stiller sig store Vanskeligheder i Vejen for, hvad man her vil gøre, at undtage enkelte af Industriens Arbejdere. Det maa komme til, at alle Industriens Arbejdere faa dette Gode, og skal Byrden bæres af de enkelte, saa bør det samme Princip være gældende for den øvrige Del af Befolkningen. I det hele taget forekommer det os, at der derved, at Lovforslaget her kun tager Sigte paa en mindre Del af Befolkningen baade af Arbejdsgiverne og af Arbejderne, gøres